

UMRL JE PROF. DR. MILAN KOMAR

UNIVERZALNI IN SLOVENSKI LIK POKOJNEGA MISLECA

MARKO KREMŽAR

Ko je nato skupnost pretresla vest, da je umrl od vseh spoštovani in cenjeni prof. dr. Milan Komar, smo se zavedeli, da je nastala med nami praznina, ki je ne bo mogoče izpolniti. Iz naše sredine je odšel k nebeškemu Očetu po zasluženo plačilo mož, ki nam je bil nad pol stoletja kašipot, vzor in opora, ko smo sredi zmedenega sveta skušali poglobljati in utrjevati temelje svojih spoznanj. Približal nam je svet vrednot in nam posredoval globoko in brez-pogojno ljubezen do resnice, ki je bila njemu vodilo vse življenje.

Po prvih naukih, ki jih je prejel že kot otrok od svojih staršev, je naš profesor pričel oblikovati svojo osebnost in si utrjevati krščanstvo v Ljubljani, v vrstah dijaške Katoliške Akcije. Pripadal je prvi generaciji Mladcev Kristusa Kralja, ki je rasla pod osebnim vodstvom prof. Ernesta Tomca. Med vojno se je pridružil domobrancem in odšel na Primorsko, da je lahko deloval tam, od koder so leta prej pribežali pred italijanskimi fašisti njegovi starši.

Konec vojne ga je, kot toliko drugih, spremenil v begunca in ga skupaj z ženo, gospo Majdo Ahačič, pognal po svetu. Kot diplomiran pravnik na turinski univerzi je na eni od ladj, ki so odvažale z evropske celine povojne begunce, leta 1947 pristal v buenosaireskem pristanišču. V času njegovega prihoda se je pričevala oblikovati v Argentini slovenska begunska skupnost. Med člani Pripravljalnega odbora, iz katerega je kasneje zraslo v Buenos Airesu Društvo Slovencev, beremo v kroniki tudi ime pravkar prispelega dr. Milana Komarja.

Pričetki niso bili lahki. Mladi pravnik je moral nekaj let služiti kruh kot tovarniški delavec, medtem pa je v njem dozorela odločitev, da bo tudi na novi celini posvetil svoje življenje filozofiji, ki ga je osvojila že kot študenta na univerzi. Pot do profesorja filozofije na argentinski katoliški univerzi (UCA), ki je takrat ravno pričevala svoj boj za obstoj, je bila naporna. Ustanovitelj te visoke šole msgr. Derisi, ki je spoznal v njem izreden filozofski talent, močno osebnost in globoko zakoreninjeno krščanstvo, mu je zaupal mesto profesorja in mu tako omogočil vstop v sredo argentinske katoliške družbe. S tem je bila znanstvena pot dr. Milana Komarja začrtana. Kmalu si je z jasnimi in originalnimi predavanji pa s korespondenco, ki jo je gojil z različnimi katoliškimi filozofi drugih dežel, ustvaril ne le krog zvestih učencev, marveč tudi ugled v mednarodnih krogih.

Ko se oziramo ne markantno osebnost tega velikega misleca in vzgojitelja v najbolj vzvišenem pomenu besede, opazimo, da so se v njem dopolnjevale razne značilnosti, ki so vsaka zase vredne pozornosti in spoštovanja.

Prof. dr. Milan Komar je bil predvsem plemenit človek. Temeljne naravne kreposti, kot razumnost, srčnost, zmernost in pravičnost, katerih pomembnost je po ve-

likem Akvincu rad poudarjal tudi sam, so bile neločljiv del in izraz njegove močne osebnosti. Prav ta, v sedanjem svetu tako redka skladnost med tem kar je učil in med njegovo življensko vsakdanostjo, je dala njegovim besedam izredno prepričljivost. V njem ni bilo nič narejenega, nič zgolj navideznega, kar bi se ne skladalo z bistvom njegovega prepričanja. Morda so se prav zato njegova predavanja dotikala poleg razuma, tudi src poslušalcev, ki so čutili pred seboj dosledno in resnici predano osebo.

Profesor Komar ni bil potrpežljiv s takimi, ki so se postavljali z videzom, komaj pa je spoznal v bližnjem tako ali drugačno duhovno stisko, mu je rad posvetil svoj čas in razumevanje. Bil je skromen v svojih materialnih zahtevah pa zahteven na področju načel in svoje stroke. Bil je realist ne le kot filozof, marveč tudi kot oseba. Ni podlegel iluzijam. Zavedal se je svojih intelektualnih talentov in odgovornosti, katere mu ti nalagajo, a pri tem je bil vendarle odprt in dostopen za pogovor tudi s preprostimi ljudmi. Kljub ostremu umu ali morda prav zato, je bil dr. Komar človek močnih čustev in duhovitega humorja. Zavzeto je branil, kar je spoznal za dobro, a prav tako je z vso silo svoje osebnosti zavračal, kar je spoznal za nepristno in zlo. Kar je uvidel z razumom, je znal posredovati tudi s srcem. S svojim prodornim, a samostojnim mišljenjem in odločnim nastopom si je prof. Komar kmalu pridobil v akademskih pa tudi v cerkvenih krogih po eni strani odkrita priznanja, po drugi pa tudi ostra nasprotstva.

Povezoval pa je dr. Komar v sebi dve lastnosti, ki si v njegovi osebnosti nista nasprotovali, temveč sta se čudovito dopolnjevali. Bil je globoko zakoreninjen v svoj slovenski narod, na katerega je bil ob vsej kritičnosti ponosen, hkrati pa je bil svetovljan, ki je rahločutno zaznaval kompleksnost sodobnega sveta, v njem pa je v posebni meri argentinsko stvarnost, katero je prav tako na svoj kritični način, sprejemal kot svojo. V času, ko je v Argentini le malokdo slutil o slovenskem narodu, se je dr. Komar dosledno predstavljal kot Slovenec. Čeprav ni deloval na političnem področju je rad poudarjal svojo pripadnost slovenski politični emigraciji. Ko se mu je po dolgih letih z ustanovitvijo Slovenske države uresničila želja, ki jo je od mladosti negoval v srcu, ni skrival svojega veselja, slovenske zavesti in ponosa. Z netipičnimi zvezami in poznanstvi, ki jih je imel v Argentini in po svetu, je na svoj tihi, neposreden način pomagal k mednarodnemu priznanju mlade republike. Svojega naroda ni idealiziral, a ga je imel vse dni svojega življenja iskreno rad. Ko se je v teku desetletij širil krog njegovih argentinskih učencev in prijateljev, se je po njih na tem delu sveta širilo tudi poznavanje naroda, iz katerega je zrasel mislec, ki so ga občudovali.

Posebno pa so lahko občutili moč njegove slovenske identitete in univerzalne miselnosti rojaki, ki so v emigraciji prebirali

Nad. na 3. str.

Sožalje državnega sekretarja

V uredništvu smo po elektronski poti prejeli tudi sledeče pismo:
Urad vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu izraža ob izgubi prof. dr. MILANA KOMARJA globoko sožalje družini pokojnega in prav tako celotni slovenski skupnosti v Argentini.

Izgubili smo velikega misleca, znanstvenika, filozofa, književnika, prevajalca, pesnika, človeka, ki bo predvsem v izvirnosti njegovega dela in misli, ostal nepozaben v slovenskem akademskem prostoru in z velikimi črkami zapisan kot VELIKAN med izseljenci v Argentini.

Zorko Pelikan
Državni sekretar

Življenje dr. Milana Komarja

Dr. Milan Komar se je rodil 4. junija 1921 v Ljubljani kot sin primorskih beguncev.

Svojo mladost je preživel v Škofji Loki, kjer je bil njegov oče v službi, klasično gimnazijo pa je obiskoval v Ljubljani. Nato je študiral pravo na ljubljanski univerzi, nato pa Turinu, kjer je končal in promoviral za doktorja prava s tezo "Pravična vojna pri Vitoriji in Suarezu", ki je imela kočan filozofski poudarek. Kot univerzitetni študent je bil predsednik katoliškega akademskega društva Pravda in član Mladcev. Tudi je zasebno študiral filozofijo.

Med vojsko je bil urednik mladčevskega lista Mi mladi borci, med vojno pa je bil na Primorskem urednik Gorinškega lista.

Kot drugi begunci je prišel v Argentino. Tu je kmalu opravil izpit za srednješolskega profesorja filozofije in pedagogije. Kmalu je pričel predavati na Instituto de Cultura Religiosa Superior, kjer je leta poučeval grščino in filozofsko antropologijo, čemur je ostal zvest dolgo vrsto let. Tudi je poučeval klasične jezike na profesoratu in filozofsko antropologijo. Ko se je ustanovila težko pričakovana katoliška univerza, so ga takoj poklicali kot profesorja za branje antične filozofije, kmalu pa je bil imenovan istotam za titularnega profesorja moderne filozofije. Pozneje je postal tudi ordinarij iste stolice. Nekaj let je bil tudi dekan filozofske fakultete.

Tu se je pričelo njegovo trdo delo. Veliko se je bavil s predkantovsko filozofijo, predvsem s Christianom Wolfom, o katerem je tudi objavil nekaj razprav.

Veliko je sodeloval pri revijah Criterio in Sapientia, kot na primer s študiji Sencillez y simplificación, El ser y el poder, La formación intelectual, s kritičnimi zapisi o Edith Stein, Balthasarju in drugih, o Mounierju. Gotovo je njegova zasluga, da je vzgojil vrsto katoliških izobražencev nekaj generacij.

Posebno delo — seveda neplačano — pa je bilo za rojake. Bil je ustanovni član Slovenske kulturne akcije in njen najvidnejši filozofski sodelavec. Prva leta je revija Meddobje prinačala v vsaki številki njegova razmišljanja, kakor tudi Zborniki in Vrednote, pa je pogosto predaval o filozofskih problemih.

Pozneje je pri Akademskem starešinstvu prevzel razne tečaje in poglede. Vrsto let je vodil tečaje mladini v Carapachayu o filozofiji itd.

Pri SKA je izdal knjigo Pot iz mrtvila, pa napisal v Svobodni Sloveniji Škofjelovke sonete. Žal ni izdal več knjig, njegovi študentje pa so razmnoževali njegova predavanja.

Z osamosvojitvijo Slovenije so tudi doma zaveli drugi vetrovi. Pričeli so izdajati njegova dela, ponatisnili izboljšano Pot iz mrtvila ter prevode njegovih španskih del knjige Red in misterij, Iz dolge vigiliije in Razmišljanja ob razgovorih. Tudi so podelili priznanja, tako ljubljanska univerza (častni senator), kot Cerkev.

Še ne dolgo tega je v Slovenski hiši predaval o zatonu komunizma. Njegove jasne besede so vedno zanimale rojake.

Tudi za njegovo smrt dne 20. februarja so takoj zvedeli vsi. Veliko rojakov ga je prihajalo kropit in pogrebne matere se jih je veliko udeležilo. Pri krsti sta mu od Slovencev govorila predsednik Karapachayskega doma Franci Žnidar in predsednica Kulturne akcije dr. Katica Cukjati.

Njegovim domačim, ženi in otrokom, izrekamo naše sožalje, pokojnega filozofa pa bomo ohranili v dobrem spominu, posebno pa je njegove besede, ideje in smernice.

Odmevi v Sloveniji

Novica smrti dr. Milana Komarja se je hitro razširila tudi po slovenskem svetu. V Sloveniji so razni spletni brskalniki takoj za beležili agencijsko vest; tudi radio Ognjičče in drugi so jo uvrstili na svoj program. Med dnevniki je bilo le v Večeru najti nekaj vrstic. (Delo mu je posvetilo lep spominski članek 10. februarja). Tednik Družina mu je posvetil lep in zaslužen nekrolog.

V petek, 3. februarja se je pri večerni maši v cerkvi Presv. Srca Jezusovega na Taboru, na povabilo pisatelja Zorka Simčiča in njegove žene Minke, zbralo lepo število rojakov, ki so poznali pokojnega. Pri maši za pokoj njegove duše je bilo precej takih, ki so ga poznali iz njegovih predavanj v slovenskih Domovih v Argentini, ter drugih, ki so njegovo delo spoznali po demokratizaciji v Sloveniji in seznanjali slovensko javnost z njegovim delom in mišljenjem. Maševal je predstojnik katedre za filozofijo na Teološki fakulteti v Ljubljani dr. Janez Juhant, ki je večkrat spomnil na odlike in vrline pokojnega dr. Komarja. Somaševal je tudi Janez Cerar CM. Udeleženci so se po maši kljub mrzlemu večeru nekaj časa pomudili v prijetnem pogovoru.

Še ocvirek: Agencija STA — po kateri so novico večinoma povzeli drugi mediji — je med drugim napisala, da je dr. Komar predaval na univerzi v argentinski prestolnici, „kjer je že nekaj časa živel“. (!?).

Na Korotkem se zapleta

Deželni glavar na avstrijskem Korotkem je skupaj z deželnim svetnikom za promet Gerhardom Doerflerjem v Pliberku dal za nekaj metrov premakniti zgolj enojezične krajevne table s napisom Bleiburg. Haider je tako preprečil, da bi izpolnili razsodbo avstrijskega ustavnega sodišča z lanskega decembra, v skladu s katero bi mesto Pliberk moralo biti označeno dvojezično.

Enotna lista (EL), edina slovenska stranka v Avstriji, se je na Haiderjevo premikanje krajevnih tabel odzvala z oceno, da „v drugi avstrijski republiki doslej še ni bilo primera, da bi se javno pozivalo h kriviti ustave, se popolnoma ne upoštevale razsodbe vrhovnega sodišča in se neodvisnost pravosodja s strani izvršilne oblasti postavila pod vprašaj“. Ukrepjanja korotkega deželnega glavarja naj bi zato pomenilo „nevaren precedenčni primer in ogroža osnovno pravno ureditev Avstrije“, je v izjavi za javnost zapisal predsednik EL Vladimir Smrtnik.

Avstrijsko ustavno sodišče je zgolj enojezični napis v Pliberku in Pliberku-Drveni vasi razveljavilo 28. decembra lani po pritožbi odvetnika Rudija Vouka.

Haider je na novinarski konferenci na Dunaju kot pogoj za ureditev vprašanja dvojezičnih krajevnih napisov zahteval umik pritožb na avstrijskem ustavnem sodišču. Obenem je zatrdil da ureditev ne bo mogla temeljiti na Avstrijski državni pogodbi (ADP), temveč na avstrijskem zakonu o narodnih skupnostih iz leta 1976.

Korotki deželni glavar je pozval Narodni svet korotkih Slovencev (NSKS), da umakne pritožbe za dvojezične krajevne napise, ki so jih posamezniki s samoobdabi zaradi prehitre vožnje vložili na ustavnem sodišču. Poleg tega je Haider zahteval upoštevanje izsledkov ljudske komisije iz leta 1976, ki je pripravljala tedanji zakon o narodnih skupnostih, in določitev krajevnih imen na osnovi podatkov korotkega deželnega arhiva. Prav tako bi morali odpraviti neugodnosti, ki naj bi jih imeli nemško govoreči otroci v primerjavi z otroki, ki obiskujejo dvojezično šolstvo. Sicer pa je Haider poudaril „zgodno manjšinsko ureditev“ na avstrijskem Korotkem, pri čemer je med drugim omenil Slovensko gimnazijo v Celovcu, podpore za dvo- in večjezične otroške vrte ter za slovensko glasbeno šolo.

Večina Avstrijcev se zavzema za postavitev dodatnih dvojezičnih krajevnih tabel na avstrijskem Korotkem, je po navedbah avstrijske tiskovne agencije APA pokazala javnomnenjska raziskava, objavljena v avstrijskem tedniku Profil. Za izpolnitev razsodbe avstrijskega ustavnega sodišča, ki je pred tedni ukazalo postavitev novih napisov v dveh krajih, se je izreklo 49 odstotkov, proti pa 39 odstotkov vprašanih. Ostali se o zadevi niso hoteli izreči.

Msgr. dr. Franc Rode, kardinal?

Kar nekaj časa že krožijo razne vesti, ki govorijo o možnosti, da bo sedanji papež Benedikt XVI med kardinalne katoliške cerkve imenoval tudi prefekta kongregacije ustanov posvečenega življenja in družb apostolskega življenja, Slovenca msgr. dr. Franca Rodea.

Sedaj pa je to mnenje

dobilo že pisno obliko. Preteklo nedeljo 12. t. m. je tudi ugledni buenosaireski dnevnik *La Nación* poročal o tem. Njegova dopisnica v Rimu navaja italijanske časopise, ki so med kandidate prihodnjega konsistorija izrecno postavili tudi našega rojaka, bivšega ljubljanskega nadškofa.

Upamo in pričakujemo!

V Sloveniji virus ptičje gripe

Evropska komisija je v Bruslju sporočila, da so jo slovenske oblasti obvestile o odkritju virusa ptičje gripe tipa H5 pri labodih v Sloveniji in da je slovenski laboratorij že poslal vzorce labodjega tkiva na testiranje v laboratorij Evropske unije v britanski Weybridge.

Slovenske oblasti so Evropski komisiji zagotovile, da bodo takoj sprejele enake preventivne ukrepe, kot jih je komisija določila Grčiji, konec tedna pa so jih uveljavili tudi v Italiji.

Nacionalni veterinarski inštitut je namreč v petek 10. t. m. prejel v preiskavo vzorce dveh labodov, ki sta bila najdena v četrtek dopoldne v Koblerjevem zalivu pri Mariboru, so sporočili iz vladnega urada za informiranje in dodali, da bodo vzorce tkiva labodov v ponedeljek poslali na nadaljnje preiskave v referenčni laboratorij EU v angleški Weybridge, da bi ugotovili, ali gre za visoko patogeno različico ptičje gripe oziroma za človeku nevarno obliko virusa ptičje gripe H5N1.

Ukrepi vključujejo zamejitev zaplitenega trikilometrskga območja največjega tveganja okrog mesta, kjer so našli laboda, in vzpostavitev poostrejšega nadzora na desetkilometrskem pasu okrog tega mesta.

Slovenske oblasti tesno sodelujejo z avstrijskimi, saj desetkilometrsko območje okrog najdišča okuženega laboda sega čez slovensko-avstrijsko mejo, so sporočili v Bruslju.

Pelikan s korotkimi Slovenci

Vodja Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu Zorko Pelikan se je v Celovcu setel s predsednikoma obeh krovnih organizacij Slovencev na avstrijskem Korotkem, Narodnega sveta korotkih Slovencev (NSKS) in Zveze slovenskih organizacij (ZSO). Kot so zapisali v izjavi za javnost, so enotno potrdili dejstvo, da je rešitev odprtih vprašanj možno doseči na podlagi dobrososedskih odnosov in v iskanju enotnosti vseh dejavnikov političnega, kulturnega, gospodarskega in družbenega življenja slovenske narodne skupnosti na Korotkem.

Pelikan se je po srečanju s predsednikoma NSKS in ZSO, Matevžem Grilcem in Marjanom Sturmom, setel na z Vladimirjem Smrtnikom, predsednikom edine slovenske stranke na avstrijskem Korotkem, Enotne liste (EL).

Predmet pogovorov na srečanju je bilo tudi vprašanje dvojezičnih krajevnih napisov na avstrijskem Korotkem, zaradi katerih v zadnjih tednih v Avstriji poteka včasih izredno ostra razprava. Pelikan v

tem pogledu izogiba trditvi, da so se „razmere zaostri“. Po njegovih besedah je pri tem vprašanju prišlo tudi do pozitivnih premikov, pri čemer je državni sekretar poudaril predvsem javno mnenje v Avstriji, ki je po zadnji anketi večinoma naklonjeno dvojezičnim krajevnim napisom in je tako „postalo zaveznik slovenske narodne skupnosti“.

Pelikan je sogovornike obvestil o nadaljnjem postopku sprejemanja zakona o Slovenceh zunaj meja Slovenije in jih hkrati pozval „k aktivni ter konstruktivni vlogi, ki bi prispevala k udeležanju zakonskega teksta, sprejetem na našem konsenzu,“ in pritožbo v izjavi za javnost.

Kot je Pelikan v pogovoru z novinarji potrdil, za Slovenijo veljata za uradno priznani krovni organizaciji slovenske manjšine na avstrijskem Korotkem le NSKS in ZSO. Skupnost korotkih Slovencev in Slovenk (SKS) Bernarda Sadovnika pa velja le za eno izmed številnih organizacij korotkih Slovencev.

Koliko je vreden argentinski primer?

Od samega uzakonjenja slovenskega državljanstva v letu 2002 je sporna starost, do katere se lahko prijavi potomec, ki ima le enega od staršev s slovenskim državljanstvom. Starost 36 let, ki jo določa 6. člen Zakona o državljanstvu Republike Slovenije (ZDRS-UPB1), buri duhove. Izseljensko društvo Slovenija v svetu je s svojimi predlogi seznanjala vsakokratne Komisije Državnega zbora RS za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu ter državne sekretarje Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Pa seveda ni bilo dosti posluha za kako spremembo med takratnimi vladnimi in poslanskimi večinami. Problemi priznavanja slovenskega državljanstva osebam tam daleč za morjem jim niso jemali spanja, pa tudi koristi jim niso prinašala.

Zdaj pa je veter obrnil v drugo smer, palačinka se je obrnila, obrnil se je pa tudi odnos nekdanjih vsemogočnejšev do tega problema. Tako se je poslanec Samo Bevk (SD, bivša Združena lista, itd) na seji Komisije DZ za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu zgrozil nad dejstvom, da „oblasti množično zavračajo prošnje za državljanstvo“. Po statistikah, ki jih je navedel, naj bi Urad Vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu v letu 2005 obravnaval 1644 vlog in od tega izdal 1203 negativna mnenja. Da od 133 primerov iz Makedonije ni bil niti eden pozitivno rešen (pozitivno pomeni, da bi prosilec dobil slovensko državljanstvo), da je od slabih osemsto primerov iz Srbije in Črne gore le šestdeset in toliko bilo pozitivnih. In kot potrditev, da je nekaj narobe, je navedel celo EN primer iz Argentine.

Časi se spreminjajo, mi (in oni) pa tudi. Prej je bilo vse prepričevanje zaman, zdaj pa smo vsi za to, kot dokaz pa — primer iz Argentine!

Seveda, Slovenija je zdaj v Evropski zvezi in s slovenskim potnim listom lahko potuje in trguje brez problemov po njej, in v ZDA gre lahko brez vizuma — kako se ne bi potegovali zanj! Pa je državni sekretar na Uradu Vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu Zorko Pelikan jasno povedal, da največ prosilcev za državljanstvo vlogo vlaga zato, da bi si s slovenskim potnim listom olajšali potovanja (in poslovanja). „Vendar pa je državljanstvo več kot potni list,“ je poudaril. Urad tako po njegovih besedah drugačnega mnenja ne more izdati.

Kljub ugovorom je komisija sprejela predlog, naj Urad ponovno pregleda vse odklonilne odgovore. Urad je delno že ponovno pregledal, konkretno vse primere iz Makedonije, pa pri nobenem ni mogel spremeniti negativnega mnenja.

Če se vrnemo k vprašanju v naslovu: koliko? Čisto matematično: EN primer iz Argentine je vreden 1202 primerov!

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

— TONE MIZERIT

V treh tednih našega dopusta se je kolo političnega delovanja mirno sukalo naprej. Ni velikih sprememb in smer je vedno enaka: predsednik Kichner zaseda središče političnega odra in stopa po poti dokončnega obvladavanja peronizma.

Nov poizkus? Kadar govorimo o „tretjem zgodovinskem gibanju“ (tercer movimiento histórico) nam zvesti bralci vedo, na kaj mislimo. Argentina pozna dva primera velikih političnih prodorov, ki so globoko spremenili stanje argentinske politike. Ta primera sta Hipólito Irigoyen in pa general Perón. Od tedaj naprej večina predsednikov (civilnih in tudi nekaj vojaških) sanja o tem, da bi poosebili tretji tak primer, se ovekovečili v zgodovini in zlasti v nedogled podaljšali svojo prisotnost ob krmilu argentinskega dogajanja. Čeprav v Kirchnerjevem primeru ne nihče ni dobesedno tega izjavil, mnogi znaki kažejo, da mu ta želja ni tuja. Ideja „tranzverzalnosti“ diši po tem in njegov namen, da obvlada ves peronizem in mu pridruži še druge politične skupine kaže na konkreten pohod v tej smeri.

Zadnje čase pa se tudi v krogu njegovih ožjih sodelavcev večkrat pojavlja beseda „gibanje“. K izvedbi te ideje bi pripomogel močan gospodarski razmah, spretnost v vodenju agresivne politike in zlasti pomanjkanje močne opozicije.

Močan razvoj. Zadnji podatki kažejo na že omenjen močan gospodarski razmah. Te dni bodo iz ekonomskega ministrstva sporočili, da je v letu 2005 domače gospodarstvo zrastle kar za 9 odstotkov. A najbolj važno je, da je gospodarska dejavnost že preseгла zgodovinski rekord iz leta 1998. Doslej smo namreč le nadomestili vse, kar smo izgubili v zadnjih letih valutnega razmerja 1=1 med pesom in dolarjem. Na tej podlagi se razvija vsa politika, ki jo načrtuje sedanja vlada, čeprav te poti ni nastopila ona in ne sedanji funkcionarji. O tem se seveda ne govori.

Nekateri problemi. Kot večkrat omenjamo, ni vse zlato kar se sveti. Ta zmogoviti pohod ima svoje senčne strani. Ena od teh je inflacija, proti kateri se vlada bori z raznimi ukrepi. Predsednik se je osebnostno postavil na čelu temu boju in stavi vse upe na sektorialne dogovore, ki pa doslej niso rodili zaželenega sadu. Druga, bistveno važna, pa je neenaka razdelitev ustvarjenega bogastva. Socialni prerez argentinske družbe kaže, da se tehtnica nagiba vedno na isto stran. Zato majhna skupina poseduje vedno več tvarnih dobrin, revni pa so vedno bolj

revni in njih število se le prepočasno manjša.

Alarmni zvoci. To pot je zadonelo na meji s Paragvajem. Pojavila se je kravja bolezen aftosa (parkljevka), ki je Argentini prizadela že toliko glavobolov. Večkrat se je dežela remila tega problema in zadnja dva primera sta posledica tihotapljenja živine iz Paragvaja in Brazilije. Takoj, ko so oblasti priznale, da se je pojavil nov primer te bolezni v provinci Corrientes, je vrsta držav prepovedala uvoz argentinske govedine. Škoda spriču padca izvoza dosega sto milijonov dolarjev mesečno. Nekateri menijo, da bo povečana domača ponudba mesa, s čimer bodo padle cene, ki so zadnje čase nevzdržno rasle. A taka tolažba je kaj grenka.

Uporna Patagonija. Tudi na socialnem področju ni vse v redu. To je pokazal primer upora petrolejskih delavcev v predsednikovi rodni provinci Santa Cruz. Izgredi so pustili tudi smrtno žrtev policijskega oficirja, katerega tragična smrt ni pojasnjena, kaže na pa možnost prekratne infiltracije v sindikalne vrste, ki so kar preveč blizu skrajne levice. Problem se je začasno rešil tudi po uspešnem posegu krajevnih cerkvenih osebnosti. A ogenj ni pogasen; pod plastjo pepela tle žerjavica, ki lahko vsak trenutek povzroči nov požar. Vlada se ne sprijazni z dejstvom, da socialni položaj ni tak, kot ga skuta prikazuje v svojih propagandnih slikah.

Vse nas druži — papirnice nas ločijo. Problem z Urugvajem se ne premakne z mrtve točke. Vsaka stran vztraja pri svojem, najbolj odločeni pa so prebivalci argentinskega mesta Gualeguaychú, ki vestno blokirajo most med provinco Entre Rios in sosednjim urugvajskim Fray Bentos. V tem kraju namreč mednarodni kapital gradi dve tovarni za proizvodnjo paste za papir. Na argentinskem bregu trdijo, da bo ta projekt, baje največji v svetu papirne industrije, grobo okužil vodovje reke Paraná in s tem uničil njihov turizem in tudi ribolov. Navajajo primer Pontevedre v španski Galiciji, kjer je podoben projekt grobo prizadel okolje. Problem ni enostaven. Argentina trdi, da Urugvaj ni spoštoval protokola iz leta 1975, po katerem bi moral imeti pristanek argentinskih oblasti za gradnjo tega projekta. Tudi zatrjuje, da sosednja država ne predstavi vseh podatkov, po katerih bi mogli resno soditi o posledicah okuženja vodovja. Grozi, da bo prosila za razsodbo mednarodno sodišče v Haagu. Urugvaj se izgovarja, a gradnje papirnic ne ustavi. Zgodba se nadaljuje.

SLOVENC V ARGENTINI

ŠOLSKA POČITNIŠKA KOLONIJA

Zopet v lepi Cordobi!

ANI KLEMEN

Ni lepšega časa kot je počitniški čas! 38. otrok in šest spremljevalcev smo sestavljali skupino, ki je odpotovala v nedeljo 1. januarja 2006 v Dolores, v Cordobi, da bi v počitniškem domu Dr. Rudolfa Hanželiča preživela do 14. januarja lepe dni, sredi mirne lepote cordobskih hribov in hladnih potočkov.

Po skoraj dvanajsturni vožnji smo srečno dospeli v Dolores v ponedeljek 2. januarja, kar malo razočarani: droban dež je nam prvi izrekel dobrodoščico in nam skural pregnati počitniško veselje. Ni mu uspelo. Še isti večer smo se po večerji navdušeni podali na sprehod s svetilkami, proti San Estebanu. Z jasnega neba so se nam lepo svetlikale zvezde, okoli nas pa so letale kresnice. Zavedali smo se, da bi kaj takega ne mogli doživeti v Buenos Airesu, zato smo toliko bolj občudovali lepoto tihe noči.

Na dan prihoda smo po kosilu vpeljali botrstvo med otroki. Z žrebanjem so starejši otroci dobili svoje varovance (ahijados), da bi zanje skrbeli in bili nanje pozorni. To

je držalo do nedelje, ko smo vpeljali igro nevidnega prijatelja.

Po programu smo navadno vstajali ob 8:30 uri in najprej na prostem zmolili jutranjo molitev. Sledil je zajtrk, po njem pa so se otroci, porazdeljeni v treh skupinah, opravljali razne dejavnosti: ročna dela, petje ali telovadbo. Pred kosilom, predvideno običajno ob 13. uri, je bilo dovolj časa za športne dejavnosti: softbol, nogomet ali odbojko. Popoldanski čas pa je bil namenjen raznim izletom.

Takoj prvi dan po prihodu, v torek 03. 01, smo se kljub oblačnemu vremenu spet okorajžili in šli na izlet v Los Mogotes in Paso del Indio. Menda je to namo drznost vreme pohvalilo, ker je takoj prenehalo rositi in se je nebo lepo zjasnilo. Od tod naprej nas je sončno vreme spremljalo vsepovsod. Domov smo se vrnili s krasnim soncem in nasmejanih obrazov. Pred večerjo je bil predviden zbor slovenščine: skupine so se porazdelili po barvah in prvič tekmovali v znanju jezika, da bi si nakopičile čim več točk. Večer smo tudi dobro izkoristili: voditelji so pripravili dve nočni igri, tako da so otroci lahko utrujeni šli mirno spat... ob 23:20!

V sredo 04. 01 popoldne smo bili namenjeni v La Toma. Tam smo si poiskali lep prostor blizu prvega slapa med visokimi skalami. Žal so nam te pre zgodaj zakrile sonce, da se nisimo mogli ogrevati med kopanjem v mrzli vodi. Ko smo se vrnili v dom so se skupine zopet pomerile v znanju jezika. Po večerji smo priredili naš prvi (in zadnji) kres: tokrat smo imeli priložnost za predstavo s sencami (teatro de sombra) s slovenskimi motivi,

Otroška kolonija Córdoba 2006 na El Mástil

Likovno tekmovanje pred cerkvijo Žalostne Matere Božje, v Doloresu

ci so nosili svetilke, ki so jih sami izdelali kot ročno delo, nato smo molili in prepevali božične pesmi. Voditelji so pa uprizorili sv. trije kralje.

Po predstavi je sledila zakuska za vse igralce in gledalce, nato pa so otroci hitro skočili v spalnice, da so po argentinski navadi postavili na prag vse čevlje in tudi malo trave in vode za kamele. Pomislite, da je ena sama soba nabrala okoli 70 čevljev! Otroška radovednost je onemogočila spanje do pozne ure. Budni so pričakovali, da bi zasačili sv. trije kralje, ko bi jim pustili darilca. In to se je nekaterim skoraj posrečilo!

Kako je bilo težko vstati zgodaj, naslednji dan, v petek 06. 01, čeprav je bila v programu tako zaželena točka! Po zajtrku smo se namreč namenili v Río Quilpo, kjer smo preživeli prekrasen celodnevni izlet. Slike nam pričajo da so se voditelji predali zibanju avtobusa ter na poti lepo zaspali. Sonce je žareče sijalo na nebu, ko smo dospeli do cilja. Vsi so se hitro potunkali v reki, da so lahko ohlajeni sedli za mizo, ko smo jih poklicali h kosilu. Potem je bilo treba čakati do treh, da bi se obvarovali najhujše vročine. V tem času so se nekatera dekleta zabavala z ročnim delom — ogrlice in zapestnice — fantje pa vsak po svoje: brcali so žogo v hladni senci, kartali, pogovarjali ali občudovali naravo. Čez nekaj časa pa že ni bilo videti nikogar več okoli nas: kar zagnali so se nazaj v reko in tam ostali do malice, tik pred odhodom. Za zvečer so voditelji pripravili dve nočne igre. Po njih pa vendarle ni bilo težko iti spat!

(Konec prihodnjic)

Univerzalni...

Nad. s 1. str.

njegove članke ali prihajali na njegova predavanja. Kljub skopo odmerjenemu času je dr. Komar redno, leto za letom, dokler mu je dopuščalo zdravje, predaval tudi rojakom. Pri tem ni gledal na število poslušalcev. Z isto zavzetostjo je razvijal svoje misli pred polno dvorano v Slovenski hiši pod okriljem Slovenske kulturne akcije, kakor na tečajih za visokotolce ali za zaključeno skupino učencev v Carapachaju, pa tudi v osebnih pogovorih z rojaki, ki so ga obiskovali iz drugih kontinentov. Njegova klena slovenščina, v kateri je razvijal tudi nelahke filozofske teme, ni poznala nepotrebnih tujk, nasprotno, slovenske besede in pojme je razlagal in razčlenjeval z isto razgledano širino, kakor latinske in grške citate klasikov.

Globina razmišljanj je pri nekaterih mislecih lahko zastrta s kopreno težko razumljivega sloga. Prof. Komar je prav nasprotno imel izreden dar, da je najtežja vprašanja podajal s preprosto jasnostjo. To je mogoče le nekemu, ki do potankosti obvlada snov, ki je prepričan o preprostosti resnice, ki prezira videz in skrbno išče bistvo stvari, predvsem pa nekemu, ki iskreno hoče dobro ljudem, ki ga poslušajo. Zato je bil prof. Komar velik, težko nadkriljiv predavatelj in pedagog. Stvari ni poenostavljaj, da bi bil sluhatelj razumljiv, marveč jih je poglobljal, da so v svojem bistvu in z lastno razvidnostjo

postale razumljive.

Od mladosti do smrti je zaznamovalo življenje in delo tega velikega človeka in misleca njegovo krščanstvo. Prof. dr. Milan Komar se je že v zgodnji mladosti zavedel, da je vera milost, božji dar, ki nalaga odgovornosti, ter da je zato življenje kristjana neprestana poklicanost k apostolatu. S to zavestjo v srcu se je pripravljaj na življenje in s to zavestjo je nato opravljal svoj poklic. Iskanje globlje resnice zanj ni bilo zanimiva, iznajdljiva intelektualna igra. Bil je filozof, ljubitelj resnice, ker je gledal v stvarnosti, ki nas obdaja, izraz Stvarnika in njegove dobrote. Stvarnikova neskončnost in neodumljivost sta mu bila izhodišče pri odkrivanju skrivnosti, ki je človek. Z vso ostrino uma in ponižnostjo srca je segal s svojimi razmišljanji v realnost človeka, v njegovo notranjost in družbenost, sedanost in preteklost ter v bit, ki presega tvarnost, v resničnost, ki se odpira za navideznostjo.

Prof. Milan Komar je bil kritičen opazovalec pa tudi dejavnik pri dogajanjih, ki jih je v zadnjem stoletju doživljala katoliška Cerkev predvsem v južni Ameriki. Jasno je ločil med tem, kar je v Cerkvici človeško in časovno pogojeno, ter med nespremenljivim bistvom, ki je božje. Trpel je ob pogledu na zmedo, ki se je pojavljala na različnih koncih sveta med verniki pa tudi v mišljenju in delu nekaterih vidnejših predstavnikov Cerkve. Ob takih primerih ni molčal, a je skrbno pazil, da so bila njegova opozorila konkretna in jasna. Zavračal je nergatvo in ljudi, ki so zaradi napak, ki so jih opazili pri nekaterih

kristjanah, postali nestrpni ali narazpoloženi do Cerkve. Ni rad posegal v polemike in ni bil prijatelj apologije, svoj čas in delo je posvečal iskanju in trženju resnice, bolj kot zavračanju zmot. V semenšču, kjer je poučeval filozofijo pa tudi na svojih filozofskih predavanjih je prav iz tega stalniča spodbijal temelje teorijam raznih teologov, ki so se v drugi polovici dvajsetega stoletja ponekod nevarno oddaljevali od cerkvenega nauka. Pri tem napornem delu je gojil pa tudi poudarjal brezpogojno zvestobo papežu in Cerkvici. Po svojem nastopu in učenju je spominjal na starozavezne preroke, ki so brez ozira na posledice oznanjali, kar so spoznali, da je prav.

Svojo živo vero je krepil Milan Komar z iskreno osebno pobožnostjo, ki je ni razkazoval. Globoko zakramentalno življenje je dopolnjevalo njegovo neomajno zaupanje v Marijo, Jezusovo mater. Na voznjah s predavanjem je tiho molil rožni venec, katerega je imel vedno pri sebi. Poseben odnos pa je gojil do mučenke, karmeličanke Edith Stein. Desetletja predno jo je priznala Cerkev kot svetnico in cerkveno učiteljico, je prof. Komar na predavanjih razlagal njene spise pa tudi njeno izredno osebnost. Življenje po veri je bilo za tega velikega misleca nekaj samo po sebi umevnega. Bil je katoličan, ki je ljubil Cerkev in prav zato trpel ob vsaki nepopolnosti, ki jo je na njej opazil. Nikoli ni dvomil o njenem učiteljstvu, čeprav je prebiral in presojal njene dokumente s sebi lastno nepristranostjo. Znal je izluščiti zdravno jedro tam, kjer ga drugi nismo opazili. Ko je nekoč v njegovi družbi nekdo

omenil, da je bila neka nedeljska pridiga prazna, je rekel, da se od vsake, ne tako povratne pridige kaj nauči, kdor jo pazljivo posluša in razmisli. Vendar je bil tudi do delovanja klera včasih zelo kritičen, kar pa ni zmanjšalo spoštovanja, ki ga je imel do duhovnikov, in ponižnosti s katero je sprejemal iz njihovih rok dar in milost zakramentov.

Prof. Komar je odšel k svojemu Stvarniku po zaslužno plačilo, a nas ni zapustil. Z nami so ostale njegove besede, njegovi nauki, njegov pogumni zgled. Bil je pokončen mož, ki ni klonil pred modami, ni sledil neposrednim koristim, niti ni gledal na ceno, ki jo je moral plačevati za svojo intelektualno doslednost in moralno nepodkupljivost. Do konca je bil zvest svojemu Stvarniku, svoji dragi družini, ljudstvu, med katerim je deloval in narodu iz katerega so poganjale njegove korenine in kateremu je tudi zavestno pripadal.

Proti koncu življenjske poti je dobil prof. dr. Milan Komar tri visoka priznanja za svoje dolgoletno delo. Leta 1992 mu je papež Janez Pavel II podelil najvišje odličje, kar jih Cerkev lahko da laiku, ki je 'Komendator reda svetega Gregorija Velikega', metropolit dr. Franc Rode mu je izročil odličje sv. Cirila in Metoda v imenu ljubljanske nadškofije in ljubljanska Univerza ga je decembra 2005 imenovala za svojega 'častnega senatorja'. Šele prihodnost pa bo pokazala v pravi veličini katoliški, univerzalni in slovenski lik izrednega filozofa dr. Milana Komarja, ki smo ga njegovi učenci in prijatelji vedno slutili.

Po koncertu Mendonkega okteta

Tole ne bo kritičen zapis, tudi ne poročilo o poteku in vsebini koncerta. Bolj bo razmislek o vprašanju, ki mi ga je zastavil soudeleženelec predstave: Kako je sploh mogoče, da fantje iz tretjega rodu priseljencev pojejo slovenske narodne s pristnim občutjem, da je pesem njihova, da so ji zavezani. Kako da se je ravno v Mendozini, v razmeroma majhni skupnosti, ohranilo to izročilo in se tudi organizirano temu posvetilo?

V nobenem od naših Domov ne najdemo danes fantovskega okteta. Zborov je pač nekaj, tudi mladinskih in otroških, a petja „fantov na vasi“, kot se je spočel mendonki oktet, teh med nami ni več.

Kaj je torej botrovalo mendonkemu čudežu? In smo začeli ugibati, modrovati (zdaj v troje: vmes je posegla Medončanka, ki se je pred mnogimi leti prisožila v BA.). Ja, zborovsko petje je bilo prisotno od samega začetka povojne skupnosti. Vseskozi, do danes, povezuje Mendončane, pogosto jih tudi predstavlja. V petdesetih letih je igralo pionirsko vlogo v zborovskem petju v deželi pod Andi.

A je ne nekaj drugega: veliko se je pelo po družinah, ob srečanjih in prireditvah, ob praznovanjih. Spontano, veselo, včasih z domotožjem, vedno pa z dušo in srcem. In smo obudili spomin na prvake mendonkih rodbin. Glej, tu so njihovi vnuki! V družinskem izročilu teh rodbin je tudi petje, ljubezen do narodne pesmi. Le tako se je ohranilo živo to izročilo. Najzlahtnejši sad vsega tega so pač oktetovci, pa Los Chaniaras in zdaj tudi deklinski zbor Encijan.

Ko poslušam te fante na vasi, mi misli romajo v preteklost. V spominih pa vstajajo podobe pionirjev skupnosti: tam so Marko, Luka, Mirko, Peter, Jože, Rudi, pa Božidar in Božnar in še drugi. Njihovo domovinsko čutenje je dobilo izraz in glas tudi v teh fantih.

Iz osebne izkušnje bi mogel navesti kar nekaj doživetij, ko nas je pesem povezala v nepozabno slovensko zavezo. Včasih se je to zgodilo po skupnem kosilu v Domu. Ob žlahtni kapljici se naenkrat pri enem omizju oglasi narodna pesem. Kmalu se pridružijo še drugi pevci — in potem vse preplavi pesem. Tako je bilo ob obisku (takrat) škofa Urana, pa dirigenta Muniha, in ob 50-letnici Drutva. Ali od samega veselja ob kolinah.

Dve taki srečanja sta se mi vtisnili v spomin kot nepozabni, kar za v antologijo. Ob obisku Toneta Kuntnerja je Pavle Bajda vabil na asado v kinču, tokrat zvečer. Oktet nas je uvedel — nekako — v slovensko vanko ozvezdije, Kuntner nas je podžgal z dvema recitacijama — in nenadoma je zagorel med nami silovit kres domovinske ljubezni. Vse nas je združil v čudoviti narodni pesmi, da nismo mogli nehati. Pozno v noč! Čudežno, skoraj obredno obnavljanje domovinskih čustev, da nam je bilo toplo pri srcu kot v trenutkih visoke pesmi življenja.

Drugič je bilo podobno lepo ob obisku barilonega kvarteta Lipa. Tokrat na dvorišču Doma, po koncertu in asadu. V čarobni poletni noči, prav kot na vasi! Ponovil se je čudež domovinske nostalgije (no, pri starejših, a kot kaže je to nalezljivo). Pesem je klicala pesem, zvezde so mežikale v odobravanju, vince je blažilo pregreto grlo.

Taborjenje ministrantov

V ponedeljek 19. Decembra, smo se zbrali v Slomškovem domu in v našem Domu San Justo, da bi šli na taborjenje ministrantov v Luján. Taborjenje je vodil g. Franci Cukjati; spremljali pa so Tomaž Ahlin, Andrej Grabnar, Jože Martin Rožanec in Sandi Žnidar.

Po kratki in živahni vožnji smo izpraznili avtobus, postavili motore in pričeli z zabavo: nekateri so igrali nogomet, drugi skrivalnice, vse do kosila. Kuharja sta bila Tomaž Ahlin in Andrej Grabnar, ki sta znala vedno kaj novega pripraviti.

Tako nas je šele prvi svet opomnil, da nas morda kak sosed preklinja. Ja, celo noč, prav kot na vasi! A peli smo daljni "ljubici", ki kraljuje pod Triglavom. Torej čezoceansko podoknico. Čudovito!

Za bolj priletne res drži kar pravim o domotožju, a za fante je pač nekaj drugega. Pojejo o bajni deželici, kateri je bila namenjena ljubezen njihovih dedov — in po kateri so hrepeneli do zadnjega diha. In to ti fantje dobro vedo in tudi globoko občutijo. Družinska izročila so v teh rodbinah zelo močna.

O koncertu smo brali lepo in dobrovoljno poročilo. Tudi sam se pridružil pohvalnim izrazom Mihe Gaserja — kot tudi besedam zahvale prebivalcev Rožmanovega doma. Zgledna gesta solidarnosti; fantje, v čast vam je!

Ob tej priložnosti pa naj gredo čestitke tudi vsej mendonki skupnosti, ki dokazuje zvestobo slovenstvu s tako žlahtnimi sadovi kot so Bajdovi fantje, Encijan in seveda oktetovci.

Vir

Po kosilu, je g. Franci Cukjati priredil kratek tečaj za ministrante. Poučil nas je o raznih osnovnih pravilih ministriranja. Po končanem tečaju, je Sandi Žnidar pripravil nekaj iger, pri katerih smo vsi vneto tekmovali, vse do malice. Proti večeru smo se vsi zbrali za molitev rožnega venca; potem pa večerjali dobro polento.

Za zvečer so voditelji pripravili zanimivo igro "Rayo mortifero", po kateri smo se taboričniki odpravili spat.

Naslednje jutro, po okusnem zajtrku, sta prispele Kristjan in Tone Vivod. Pripravila sta razne igre

za ves dan. Z njimi sta razveselila ministrante. Edini trenutki oddiha so bili kosilo, malica in tisti, ki smo jih preživeli v bazenu. Tekmovali smo v raznih športih: nogomet, softball in taborne igre. Proti večeru, je g. Franci Cukjati daroval sv. mašo.

Po okusni večerji (makaroni z omako) sta se Kristjan in Tone Vivod poslovila. Ko sta odšla, so voditelji oznanili nočne straže. Kmalu je spal ves tabor, razen straž, ki so budno hodile ob motorih in se zamenjale ob določenem urniku. Čeprav je čas tekel počasi, se je zdanilo in zadnja straža je pomagala pripraviti zajtrk.

Pred zajtrkom, smo se izpraznili vse motore. Tisti,

ki so hitro končali s svojim opravilom, so se šli igrati kotarko s Tomažem Ahlinom in Andrejem Grabnarjem. Po zajtrku, smo pripravili tudi razne čepčene Marije.

Okoli enajste ure zjutraj smo se odpravili do Lujanske bazilike, kjer je v kapelici marševal g. Franci Cukjati. Izbrali smo priložnost, da smo si ogledali tudi razne čepčene Marije.

Kosili smo okusne polpete, ki sta jih pripravila dva uslužna starna ministrantov; za posladek pa smo imeli sladoled, ki sta ga kupila za vse ministrante.

Ko je prispel avtobus, smo naložili vse stvari nanj in se utrujeni vrnili domov.

VCR

Drnovšek izstopa iz LDS

Predsednik republike Janez Drnovšek izstopa iz LDS — Liberalne demokracije, koi predsednik te je bil dalj časa tudi predsednik vlade, in se bo posvetil civilno-družbenemu Gibanju za pravičnost in razvoj. Drnovšek je sicer po izvolitvi za predsednika republike decembra 2002 odstopil kot predsednik LDS in zamrznil članstvo v liberalni demokraciji, ki jo je vodil od leta 1992.

Kot je znano, je Drnovšek na petkovi novinarski konferenci dejal, da želi vse ljudi, ki so pozitivno misleči in želijo prispevati k rešitvi problemov doma ali v svetu, povezati v Gibanje za pravičnost in razvoj. Napovedal je tudi vzpostavitev spletne strani, na katero se bodo lahko zainteresirani oglašali s svojimi pobudami.

Gibanje bo odprto tudi za ljudi iz drugih držav, torej za vse, ki želijo spremeniti svet na bolje, je dejal Drnovšek.

PRISTAVA

Iz življenja Zveze mater in žena

S končanim letom je prišel čas kratkega pregleda našega delovanja v drugi polovici 2005. A ne prej bi rada dodala v pojasnilo in dopolnilo, da smo imele meseca maja sestanek — občni zbor — namenjen poročanju o pretekli delovni dobi. Ob zaključku te formalnosti so nas presenetile melodije slovenskih in drugih popevk ob zamisli, priredbi in instrumentalni spremljavi Maruške Klemenčič in Anke Gaser. Z velikim navdušenjem smo se jima pridružile.

Avgusta smo zaprosile Marijo „Maručo“ Čeč, da bi nam podala vtise o doživetju v Sloveniji. Prav ona je obirno poročala za Svobodno Slovenijo o uspešno izpeljanem programu predstavitev igre Striček Vanja in spominskih nastopov.

Toda v razgovoru je bolj sproščeno ne marsikaj pojasnila, dodala podrobnosti in lažje izrazila občutke in poglede na razne okolice, osebe in skupine. Prav prijetno je bilo!

Oktober smo imele kuharski tečaj pod vodstvom Karoline Potočnik. Za to priložnost je pripravila zelo okusen in kompletan jedilnik. Marsikaj novega smo videle in se

naučile. Istočasno se možje, seveda posebej, okužali razna vina. To je vodil Polde Golob.

November je bil ne posebno pomemben in važen za nas, ker smo spremljale predstavitev knjige „Moja zgodba“. Kako se je porodila misel? Zakaj je prišlo do

knjige? Kaj vsebuje in kakšen namen ima? O vsem tem je pripovedovala gospa Marjana Batagelj, ki je odkrivala spomine naših žena ne kot literarna dela, ampak kot pričevanja, osebna doživetja med in po drugi svetovni vojni. Poudarila je, da je ta knjiga skromen poklon vsem, ki so izgubili življenje v vojni in revoluciji pred šestdesetimi leti.

Ob koncu novembra smo se zopet srečale in po zamisli in vodstvu Metke Kopač naredile družinske adventne vence ter darilne božične sveče.

Ciklus predavanj in drugih srečanj, na katerih so nas spremljali tudi možje, je bil zaključen decembra s koncertom in božičnico v dobrodelni sklad. Sodelovala sta zboru Zarja mladosti in Milina, pod vodstvom prof. Marjane Jelenc Petrocco. Njej, Mojci Jelenc in Anki Gaser ne enkrat hvala lepa!

Božič je tudi lepa priložnost za obiske in vprtice. Naši ostareli in bolniki so bili veseli in hvaležni. Tako smo zaključile leta 2005 in nadaljujemo delo v upanju, da bo leto 2006, z božjo pomočjo, prineslo nove energije za skupno dobro delo. Vsem materam in ženam, ki ste na katerikoli način pomagale, pa hvala lepa!

AMKH

NOVICE IZ SLOVENIJE

STO LET ROJSTVA SIMONA GREGORČIČA

Simon Gregorčič - Izbrane poezije je naslov knjige, ki jo je Goriska Mohorjeva družba s Celjsko Mohorjevo in celovško Mohorjevo družbo izdala ob stoletnici pesnikovega rojstva. Predstavitel knjige je bila 18. januarja v Kulturnem centru Lojze Bratuž v Gorici. O pesniku in njegovih delih je spregovoril akademik France Bernik.

KDAJ ZAČNEJO ZIDATI?

Muslimanom v Sloveniji se je po številnih zapletih odprla možnost za začetek gradnje islamskega verskega in kulturnega središča ob Cesti dveh cesarjev v Ljubljani. Katoliški red lazaristov se je namreč odločil, da ne bo vztrajal pri zahtevi za dodelitev nadomestnega zemljišča in podpisal sklep, da pristajajo na denarno odškodnino, je poročal Radio Slovenija. Mestna občina bo tako njihov del zemljišča odkupila po ceni 125 evrov za kvadratni meter in nato celotni kompleks prodala na podlagi javnega razpisa. Glede na to, da je mestni svet z odlokom celotno območje namenil prav graditvi džamije, ni pričakovati, da bi se za nakup razen islamske skupnosti potegoval kakšen drug ponudnik.

UMRL JE SKLADATELJ CIGLIČ

V 85-letu starosti je po težki in dolgotrajni bolezni na Golniku umrl slovenski skladatelj, glasbeni pedagog, dirigent in publicist Zvonimir Ciglič. Ciglič, ki je bil profesor kompozicijskih predmetov na ljubljanski srednji glasbeni šoli in na Pedagoški akademiji v Ljubljani, se je rodil leta 1921 v Ljubljani. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je leta 1948 diplomiral iz dirigiranja, kasneje pa se je v dirigiranju izpopolnjeval v Salzburgu in Parizu. V letih 1948 in 1949 je bil Ciglič dirigent opere v Sarajevu, v letih 1955 in 1956 upravnik in dirigent Mestne filharmonije v Subotici ter direktor tamkajšnje srednje glasbene šole.

PO SVETU

MUSLIMANSKA VSTAJA

Po muslimanskih državah, pa tudi po državah evropska unije se je sprožila vrsta protestov in tudi napadov na evropska veleposlanstva in časopisne hiše, po objavi spornih karikatur islamskega preroka Mohameda v evropskih medijih. Več kot 100 skrajnežev se je tudi prijavilo, da postanejo samomorilski napadalci. Tarče napadov naj bi bili „neverniki“. Predstavniki največje politične skupine v Evropskem parlamentu, Evropske ljudske stranke, pa so v luči napetosti, ki jih je med muslimani povzročila objava karikatur poudarili, da se je potrebno od nasilja vrniti k dialogu. Objavo je obsodil tudi papež Benedikt XVI, a obenem pozval k dialogu za rešitev napetega položaja.

SEVERNA KOREJA GROZI

Severna Koreja je svoji južni sosedi zagrozila s sprožitvijo jedrske vojne, če se bo pridružila mednarodni vojni vaji, katere namen je prestrežanje orožja za množično uničenje. Predstavniki komunistične partije Severne Koreje je dejal, da bi sodelovanje Seula pri tej vaji pomenilo „zarotništvo z Združenimi državami Amerike pri njihovih korakih proti agresivni vojni“. Južna Koreja je namreč prejšnji mesec sporočila, da bo na vajo, ki bo pred avstralsko obalo potekala aprila, poslala skupino „opazovalcev“.

IRAN TUDI PRITISKA

Iranski predsednik Ahmadinežad je ob praznovanju 27. obletnice islamske revolucije v Iranu obsodil pritisk zahodnih držav, naj Teheran zamrzne jedrski program. Dodal je, da bo Iran morda razmislil o spremembah glede svoje jedrske politike. Ameriška tiskovna agencija je ob tem zapisala, da bi utegnila ta država odstopiti od sporazuma o neopirjenju jedrskega orožja in izstopiti iz Mednarodne agencije za jedrsko energijo.

ŠARON V NEVARNOSTI

Življenje izraelskega premiera Ariela Šarona je „v nevarnosti“, saj je pregled trebnine votline razkril, da je njegov prebavni trakt resno poškodovan. Zdravniki so sicer opravili nujno operacijo. Tiskovna predstavnica bolnišnice podrobno ni želela navesti. Šaron naj bi po operaciji, ki je trajala štiri ure, znova bival na oddelku za intenzivno nego.

BLIŽNJI VZHOD

Generalni sekretar Združenih narodov Kofi Annan je izrazil zaskrbljenost nad razmerami na bližnjem vzhodu, predvsem zaradi novih izraelskih likvidacij na območju Gaze in Zahodnega brega. Po besedah generalnega sekretarja ima Izrael sicer pravico braniti svoje državljane, vendar načrtovani uboji povečujejo nevarnost za nedolžne mimoidoče. Annan je izrazil tudi zaskrbljenost nad nadaljevanjem raketnih napadov z območja Gaze na Izrael in poudaril, da morajo vse strani spoštovati mednarodno pravo ter se vzdržati dejanj, ki bi lahko privedla do stopnjevanja nasilja.

PISALI SMO PRED 50 LETI

OSEBNE NOVICE

Poroki. V soboto 21. januarja 1956 sta se poročila v San Justo g. **Jože Krajnik** in gdč. **Marija Krušč.** V Tabladi sta pa stopila pred oltar g. **Rudolf Bensa** in gdč. **Ana Žagar.** Mladima paroma ob vstopu v novo življenje želimo vso srečo.

Družinska sreča. V družini g. **Danila Hrast** in njegove žene ge. **Marije, roj. Krajnik** v San Fernando, se je rodila hčerka, ki je pri krstu dobil ime Ana Marija. Srečni družini nam čestitke.

RAMOS MEJIA

Člani Slov. Mladinskega doma so imeli prvi mesečni sestanek v tem letu. Najprej je bila sv. maša za umrlega slov. salezijanca Pučka v Španiji, nato je pa na sestanku govoril o vzgoji močne volje g. duh. svetnik Janez Klemenčič. Fantje so njegova zanimiva izvajanja poslušali z veliko pozornostjo. S sestanka je bilo poslano tudi pozdravno pismo duhovnemu vodji Janku Merniku, ki se mudi trenutno na počitnicah v Severni Ameriki.

Svobodna Slovenija, št. 4. 26. januarja 1956

KONSTITUIRANJE ODBOR DRUŠTVA SLOVENCEV

Na nedeljskem občnem zboru izvoljeni odbor Društva Slovencev je imel po končanem občnem zboru v nedeljo popoldne takoj sejo, na kateri se je konstituiral takole: Predsednik ing. Albin Mozetič, podpredsednika dr. Julij Savelli in Rudolf Žitnik, tajnik France Pernicek, blagajnik Slavko Česnovar, gospodar Nace Grohar, organizacijski referent Avgust Horvat, kulturni referent Adolf Škrjanc, referent za socialno skrbstvo Albin Magister St.

LANUS

Dne 21. januarja t. l. je bil občni zbor Slovenske fantovske zveze v Lanusu. Izvoljen je bil naslednji odbor: Predsednik Draksler Tine, podpredsednik Vilfan Franc, tajnik Gerkman Jože, blagajnik Črnak Jože in gospodar Burja Tone.

Svobodna Slovenija, št. 5. 2. februarja 1956

OSEBNE NOVICE

Poroki. V soboto 4. februarja sta se poročila v župni cerkvi v San Justo g. **Jože Miklič** in gdč. **Francka Krajnik.** Mlademu paru sta bila za priči: ženinu njegov brat **Stane,** nevesti pa njen brat **Tone,** poročil ga je pa g. **Janez Kalan.** V cerkvi Lujanske Matere božje v Liniersu sta pa istega dne stopila pred oltar g. **Milan Juvančič** in gdč. **Zofka Vombergar.** Ženinu je bila za pričo ga. **Anica Skoberne,** nevesti pa njen brat **Mirko,** poročil ju je pa g. direktor **Anton Orehar.** Mladima paroma ob vstopu v novo življenje želimo vso srečo in obilo božjega blagoslova.

Rudolf Gričar, pet in pol leta star slovenski fantič, je postal znan v široki buenosaireški javnosti. Saj je o njem pisalo tudi buenosaireško časopisje, ko je prestal zelo težko operacijo na srcu. Rudolf Gričar je imel namreč srčno bolezen ductus Botali apertus od rojstva. Teh operacij na srcu je zelo malo. V buenosaireški nemški bolnišnici je malega Rudolfa Gričarja operiral docent dr. Vollenweider ob sodelovanju znanega hrvatskega specialista za srčne bolezni dr. Branka Benzona. Operacija je odlično uspela. Mali Rudolf Gričar se je peti dan po operaciji že igral ter je bil predmet splošne pozornosti ostalih bolnikov in vsega osebja v bolnišnici. Sedmi dan pa je že korajžno vstal in je lahko odšel domov.

LANUS

Zopet smo imeli slovensko ohcet. Vzela sta se g. Jože Čampa in gdč. Lojzka Draksler. V soboto, 4. t. m. je bila ob sedmi uri zvečer najprej maša, ki jo je imel z župni cerkvi sv. Jožefa župnik g. Janez Hladnik. Mladi par je poročil g. p. Ciril Petelin, za priči sta mu pa bila: ženinu njegov stric g. Nande Čerčarek, nevesti pa njena sestra gdč. Mira Draksler.

Svobodna Slovenija, št. 6. 9. februarja 1956

SLOVENC I IN ŠPORT

BENO UDRIH NAJBOLJŠI STRELEC SAN ANTONIA

Beno Udrih je dolgo čakal na priložnost za igranje v kotarkarski ekipi San Antonio v ZDA in ko jo je dobil, jo je zgrabil z obema rokama. Proti ekipi Charlotte Bobcats je 25. januarja odigral najboljšo tekmo sezone - v 24 minutah je dosegel 17 točk, tako da je bil po zmagi glavni akter izjav soigralcev in trenerja. Radoslav Nesterovič je v sedemnajstih minutah zbral osem točk in štiri skoke. Udrih je odlično izkoristil odsotnost poškodovanega Manuela Ginobilija in bil zlasti v drugi in tretji četrtini neredjiva uganka za nasprotno ekipo. V drugem delu igre je dosegel devet točk, v tretjem pa šest in pripeljal San Antonio do vodstva s 73:53. V zaključku tekme je odigral še nekaj minut, tako da je tekmo končal z metom 7:11 in osmimi podajami.

"Beno je potrpežljivo čakal na priložnost in danes jo je dobil. Izjemno dobro jo je izkoristil, tako da je dal zagon celi ekipi. Zelo sem vesel z njegovo predstavo," je dejal soigralec Brent Barry, Tony Parker pa: "Imel je odličen večer."

Trener Gregg Popovich pa je dodal: "To je nagrada, da prideš prej na trening in po koncu ostaneš sam v dvorani in treniraš. Lepo je videti, da fantje trdo garajo za mesto v ekipi."

USPEŠNI PLESALCI

Slovenski plesalci so nabrali kar nekaj uspehov na odprtem prvenstvu Velike Britanije v Bournemouthu. Najprej sta zmagala Domen Krapež in Monica Nigro med profesionalci na tekmi Rising Stars v standardnih plesih. Andrej Škuřca in Katarina Venturini pa sta na sklepnih tekmah dosegla največji uspeh kariere. Med profesionalci sta v latinskoameriških plesih v konkurenci 226 parov ugnala vso svetovno plesno elito in se povzpela na najvišjo stopničko.

Med amaterji sta v konkurenci 260 parov v latinskoameriških plesih osvojila peto mesto Matej Krajcer in Iwona Golczak, sedmo Jurij Batagelj in Jagoda Štrukelj, 12. pa Zoran Plohl in Tatjana Lahvinovič.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

Dne 10. januarja se je rodila **Katja Zupanc,** hčerka Danija in Nevenke Godec.

Dne 13. februarja pa se je rodil **Tadej Filipič,** sin Tomaža in Monike Zupanc.

Srečnim staršem iskreno čestitamo!

Krsti

V nedeljo, 29. januarja je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Katja Filipič,** hčerka Pavleta in Sonje Zarnik. Botra sta bila Aleksander Zarnik in Silvija Filipič roj Lovrin.

Isti dan in v isti cerkvi je bil krščen **Andrej Jože Kočar,** sin Lojzeta in Irene Zarnik. Botra sta bila Marko Kočar in Helena Zarnik. Oba otroka je krstil g. p. Dr. Alojzij Kukovica DJ.

V Llao-Llao, Bariloche, je bila krščena **Ana Gerhards;** očka je Dirk in Adriane roj. Kastelic. Botrovala sta Jorge Ignacio Mustar in Lucija Mustar roj. Opeka.

Srečnim družinam iskreno čestitamo!

Poroka

V cerkvi Nuestra Señora del Rosario v Lavallo, Mendoza, sta 28. januarja sklenila zakon **Marija Ana Appugliese** in **Karel Gročelj.** Za priče so bili njuni starši Tomás Luis Appugliese in Fanny Alicia Castro ter Boštjan Gročelj in Terezija Močnik. Med sv. mašo ju je poročil g. Franc Kukjati.

Novoporočencema čestitamo in želimo obilo sreče!

Umri so

V Boulogne prof. dr. **Milan Komar** (84), v San Justo g. **Bavdek roj. Gade** (92), v Bariločah g. **Lovro Jan** (91), v Lanusu g. **Nadja Biever roj. Sabotič** (60), **Ivan Brolih** (57) in **Ivanka Rome** (88).

Naj počivajo v miru!

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **eslovenia@sinectis.com.ar**

Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / **Urednik:** Tone Mizerit / **Sodelovali so:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marko Kremžar, Ani Klemen, Vinko Rode, Ana Marija Klanjšček Hren, Matjaž Čeč, Ema Marušič, Joško Rožanec. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina, catholic.net.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo

Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Añich, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacfc.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfanet.com.ar

PARTIZANSKI FILMI

„Smrt komunizmu!“

Založba Fakultete za družbene vede je izdala knjigo *Rdeči trakovi*, v kateri se je avtor Peter Stankovič lotil analize slovenskih partizanskih filmov. Med 1945 in 1987 se je nabralo okoli petnajst filmov, ki obravnavajo medvojne dogodke.

O knjigi pite v dnevniku Delo Zdenko Matoz: „Avtor med drugim pravi, da je posebnost slovenskega partizanskega filma, poleg tega da razen v filmu *Na svoji zemlji* ni v pretiranem kolektivističnem duhu, da ima poudarjeno gledalniko oziroma literarno noto (kar je sicer značilnost slovenskega filma nasploh) in nikakor ne poskuta, razen spet v filmu

Na svoji zemlji, v katerem potekajo boji za osvoboditev Trsta, prikazovati velikih množičnih bitk. (...) Od standardnih pristopov v partizanskem filmu sta bila nekoliko drugačna filma *Christophoros* in pa *Nasvidenje v naslednji vojni*, kjer so pojmi, kot so narodni izdajalci, okupatorjevi sodelavci, domobranci, dobili nekoliko bolj realno podobo. Dejansko so le v slednjem filmu domobranci prikazani ne kot strahopetne reve, temveč kot ljudje z nekimi ideali in pokončno hrbtnico, saj odločno korakajo na svoje morišče, kjer pogumno stojijo pred zidom in drzno zrejo v purkine cevi in tik preden jih partizani ustrelijo, vzklignejo 'Smrt komunizmu!'“.

CAROCOCINA.COM

CATERING
Kvalitetna kuhinja
Tel.: 4720-0038 / Cel.: 15 5743-2360
www.carococina.com
Chef Carolina Potočnik

PORAVNAJTE NAROČNINO!

VALUTNI TEČAJ
V SLOVENIJI
14. februarja 2006

1 EVRO 239,6 SIT
1 US dolar 200,1 SIT

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje vsem, ki so darovali v njej dobrodelni sklad: N.N., Carapachay, 100.- pesov; N.N. Carapachay, 50.- pesov. Bog stotero povrni dobrotnikom!

Slovenski kotichek sporoča, da je oddaja vsak petek od 19. do 20. ure na AM 1250.

Sem velik ljubitelj in zbiralec slik slovenskih umetnikov. Še zlasti me izredno zanimajo slike sledečih slikarjev:

Gojmir Anton Kos, Pregelj Marjan, France Kregar, Rihard Jakopič, Ivana Kobilica, Ivan Grohar, Matej Sternen, Matija Jama ter podobnih.

Če imate v svoji zbirki slik omenjene slikarje in želite kakšno delo prodati, prosim, kontaktirajte me na naslov:

brumec.ales@siol.net
Tel: 00 386 31 606 006

Alex Brumec

TRADICIONALNA TOMBOLA NA PRISTAVI

V nedeljo 5. marca 2006

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

„Glasno se veselim v Gospodu,
moja duša se raduje v Bogu,
zakaj odel me je z oblačilom zveličanja.“

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je odšel k Bogu naš ustanovni član, filozof, vzgojitelj, predavatelj in pisec

prof. dr. Milan Komar

Ohranili ga bomo v spominu z veliko hvaležnostjo in spoštovanjem.

Vsem njegovim dragim našo sožalje.

Slovenska kulturna akcija

Buenos Aires, januarja 2006

„Oče, hočem, naj bodo tudi ti,
katere si mi dal, z menoj tam kjer sem jaz...“ (Jn.17,24)

V petek, 20. januarja 2006 je odšel k svojemu Stvarniku naš ljubi mož in oče

prof. dr. Milan Komar

Komendant reda sv. Gregorija Velikega in
častni senator ljubljanske univerze

Zahvaljujemo se vsem, ki so ga obiskovali pri dolgoletni bolezni, tistim, ki so ga pridi kropiti in molili zanj, izrazili sožalje, spremili pri sv. maši in na poti na pokopališče, kjer smo ga upepelili, da ga bomo potem prenesli v Slovenijo.

Posebno se zahvaljujemo ljubljanskemu nadškofu dr. Alojziju Uranu in državnemu sekretarju Zorku Pelikanu za sožalno pismo.

Žalujoči:

žena **Majda roj. Ahačič**,
hčerke in sinovi
s. Marija Ana HMP,
Kati in **Frank Wilken**,
Liza in **Hernán Dogherty**,
Jure in **Lenči Likozar**,
Mojca,
Tone in **Lenči Klemen**;
vnuki **Jože**, **Cvetka** in **Janez Dogherty**,
Tomaž, **Mihec** in **Fricek Wilken**,
Nevenka in **Jaki Vorpič**,
Sofija in **Filip Komar**;
pravnuki **Katica** in **Manuel Basualdo**

Buenos Aires, Ljubljana

OBVESTILA

SREDA, 22. februarja:

Prva učiteljska seja voditeljic na njih tečajev, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 25. februarja:

Pustna veselica v San Justu.

SOBOTA, 4. marca:

Sprejemni izpiti na Srednješkem tečaju RMB. tradicionalna Tombola na Pristavi.

NEDELJA, 5. marca:

Malgarški asado v Slovenski vasi.

ČETRTEK, 9. marca:

Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 11. marca:

Popravni izpiti, vpisovanje in začetna sv. maša Srednješkega tečaja RMB.

Predavanje dr. Andreja Finka „Visokoškolski študij in osebna formacija“ za velikotični tečaj ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 12. marca:

Otvoritev slovenskih osnovnih šol v Slovenski hiši.

Naše srce naj se ne vznemirja.
Verujte v Boga in vame verujte!
V hiši mojega očeta je veliko bivaljic.
.. jaz sem pot, resnica in življenje! (Jn 14, 1-2, 6)

Sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da nas je 20. januarja 2006 v 93. letu starosti zapustil ata

LUKA GRINTAL

Želimo izraziti globoko hvaležnost vsem, ki ste ga imeli radi, ga spremljali v kratki bolezni, zanj molili in ga spremili na zadnji poti.

Posebna zahvala č. g. Jožetu Hornu in diakonu Stanku Čadu za sveto mašo zadužnico in ganljiv pogrebni obred. Zahvala tudi ge. Marjani Šmon Žumer za tople poslovilne besede ter dr. Juriju Bajuku za skrbno zdravniško pomoč.

Priporočamo in zahvaljujemo se za molitve za njegov večni pokoj!

Žalujoči:

sestra **Tončka**; svaki: **Francelj**, **Mici**, **Jože** in **Francka Jeretina**; hčere: **Cvetka** in **Božidar Bajuk**, **Kati** in **Andrej Bajuk**, **Mici** in **Lovro Jerovšek**, **Ani** in **Davorin Hirschegger**, **Francka** in **Vencho Triep**, **Rozka** in **Jose Luis Giorlando**; sin: **Janez** in **Marija Neža Fink**; vnuki: **Ivan** in **Roxana**, **Veronika** in **Fernando**, **Cecilija** in **Martin**, **Marta** in **Adrian**, **Milena**, **Marija Elena**, **Tatjana** in **Igor**, **Andrej** in **Lexy**, **Natara** in **Francisco**, **Lery** in **Delia**, **Henrik**, **Matjaž**, **Magdalena**, **Marjana**, **Marta**, **Luka** in **Flavija**, **Vladimir** in **Lucija**; pravnuki: **Ljudmila**, **Juan Ignacio**, **Tomaž**, **Niko**, **Zofija**, **Martina**, **Helena**, **Delija Sofia**, **Liza**, **Klara**, **Eva** in **Martina**.

Mendoza, Buenos Aires, Bariloche, Slovenija, ZDA, Avstrija, Španija in Belgija